

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА АКАДЕМІЯ МУЗИКИ ім. М. ГЛІНКИ

Кафедра «Вокально-хорового мистецтва»

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТАНОК

Рівень вищої освіти	перший
Ступінь вищої освіти	бакалавр
Галузь знань	02 «Культура і мистецтво»
Спеціальність	025 «Музичне мистецтво»

Дніпро

2019

Інформація про викладача	
ПІБ	Войніков Юрій Степанович, артист балету, провідний майстер сцени
Посада	викладач кафедри «Вокально-хорового мистецтва» Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки
Місце роботи	Дніпропетровська академія музики ім. М. Глінки
Адреса кафедри	м. Дніпро, вул. Ливарна, 10, каб. 100
Контакти	0500141437
E-mail	vojnikov21081974@gmail.com
Консультації Час	відповідно до графіку індивідуальних консультацій, що розміщений на інформаційному стенді кафедри
Місце	Дніпропетровська академія музики ім. М. Глінки, м. Дніпро, вул. Ливарна, 10, каб. 100

1.АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Номери класичної хореографії, історико-побутові та народно-сценічні танці сприяють зміцненню м'язового апарату, розвивають групу м'язів, дають можливість студентам-вокалістам оволодіти манерою виконання танців у оперній та оперетковій виставах. Виховання сценічної культури є невід'ємним від уваги до зовнішньої вигляду студентів, постави. Опановуючи номери класичної хореографії та історико-побутові та народно-сценічні танці, студент-вокаліст відпрацьовує координацію рухів, витривалість, дихання, розвивається фізично.

2. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

	Години	Кредити
Курс 1-2; семестри 1-4		
Всього годин за навчальним планом, з них:	300	10
практичні заняття	160	
Самостійна робота, у т.ч:	140	
Форма підсумкового контролю	іспит	

3. КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗАГАЛЬНІ

-розуміння предметної області (танок) та розуміння професійної діяльності (артист-вокаліст);

-здатність до практичного виконання основних тренувальних зв'язуючих та допоміжних рухів танцю, володіння пластично-хореографічними навичками та застосування їх на практиці;

-здатність до засвоєння термінології класичного танцю, основних вимог до виконання рухів;

-здатність до ознайомлення з правилами виконання рухів та послідовністю виконання екзерсису біля станка та на середині залу;

-здатність у формуванні практичних умінь, спрямованих на забезпечення професійного виконавського та музичного рівня співака.

-використання широкого спектру міждисциплінарних зв'язків для забезпечення освітнього процесу у театрах: опери та балету, музично-драматичному;

ФАХОВІ

-здатність до практичного виконання основних тренувальних зв'язуючих та допоміжних рухів танцю, володіння пластично-хореографічними навичками та застосування їх на практиці;

-здатність до засвоєння термінології класичного танцю, основних вимог до виконання рухів;

-здатність до ознайомлення з правилами виконання рухів та послідовністю виконання екзерсису біля станка та на середині залу;

-здатність у формуванні практичних умінь, спрямованих на забезпечення професійного виконавського та музичного рівня співака

ЗАПЛАНОВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

-застосовувати практичні хореографічні знання та хореографічні навички в процесі сценічної діяльності;

-виявляти розуміння фінансово-адміністративних принципів організації мистецьких заходів, закладів культури та музичної освіти;

-вміння грамотно використовувати термінологію, володіти постановкою корпусу, рук, ніг, голови;

-вміння володіти навичками координації рухів;

-вміння музично та виразно використовувати рухи та комбінації;

-вміння виконувати екзерсиси біля палки;

-вміння пов'язувати навички цієї дисципліни з «акторською майстерністю», «сценічним рухом», «оперним класом».

Номери класичної хореографії, історико-побутові та народно-сценічні танці сприяють зміцненню м'язового апарату, розвивають групу м'язів, дають можливість студентам-вокалістам оволодіти манерою виконання танців у оперній та оперетковій виставах.

4.МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета навчальної дисципліни:

-розвивати компетентність студентів-вокалістів як фахово інтегровану якість, що характеризується знаннями історико-культурних, художньо-ідентифікаційних, національно-ментальних основ класичної та народно-сценічної хореографії;

-опанувати номери класичної хореографії та історико-побутові та народно-сценічні танці;

-відпрацювати координацію рухів, витривалість, дихання, розвиватися фізично.

Завдання: -результатом навчання хореографії студентів-вокалістів є професійне виконання номерів класичної хореографії та народно-сценічних, історико-побутових танців.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

знати:

-основи класичної хореографії, історико-побутових та народно-сценічних танців;

-змістовну складову формування такої компетентності як народно-сценічна, історико-побутова та класична хореографія та їх етнокультурний сценічний потенціал;

-екзерсис народно-сценічного та історико-побутових танців докорінно відрізняється від класичного: більшість рухів виконується з більшою свободою корпусу, рук, ніг і голови.

-екзерсис народно-сценічного та історико-побутових танців, крім фізичного загартування (сила і міцність м'язів, висока працездатність і витривалість), розвиває координацію рухів, а також відображає національну манеру та характер виконання.

уміти:

-опанувати систему тренувальних вправ біля станка з народно-сценічного та історико-побутових танців, розроблену за формою класичного екзерсису;

-розвивати емоційну виразність виконання, точну передачу національного стилю і манери класичної хореографії та історико-побутових та народно-сценічних танців; -розвивати танцювальність, що сприяє подальшій музикальності та акторській майстерності вокаліста.

5. ПЕДАГОГІЧНІ МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ

-розповідь педагога; -показ педагога; -пояснення педагога; -метод тренажу; -показ студентів; -наочні (показ рухів студентами); -музично-ритмічні рухи.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1. Сценічна техніка танка

Тема 1. ТЕХНІКА ВИКОНАННЯ ВПРАВ БІЛЯ СТАНКА

Екзерсис (фр. exercice — «вправа», від лат. exercitium) — комплекс

тренувальних вправ, які складають основу уроку класичного танцю, що сприяє розвитку сили м'язів, еластичності зв'язок, вихованню виворітності, стійкості і правильної координації рухів. - Постановка корпусу, ніг, рук і голови. - Оволодіння елементарними навичками координації рухів і виразності виконання. Екзерсис у станка: 1. Вивчення позицій ніг 1, 2, 3, 4, 5(виворотні у класичному танці). 2. Вивчення позицій рук підготовча, 1, 2, 3 позиції. 3. Demi-plie в 1, 2, 4, 5 позиціях. 4. Grand-plie в 1, 2, 4, 5 позиціях. 5. Battement tendus(по 1 і 5 позиціях). - убік, вперед і назад, - із demi-plie у 2 позицію, 1 та 5 позиції, - із demi-plie по 4-й позиції з переходом та без. - з опусканням п'яти у 2 та позиції. - passe par terre. 6. Battement tendus jetes. - з 1 та 5 позиції убік, вперед і назад, - battement tendus jete pique з 1 та 5 позиції в усіх напрямках, - battement tendus jete balansoir. 7. Вивчення положення sur le cou-de-pied. 8. Rond de jambe par terre. - en dehors, - en dedans, - підготовча вправа до rond de jambe par terre. 9. Battement fondu в усіх напрямках на 45 градусів. 10. Grand battement jete. - в усіх напрямках, - grand battement jete balansoir. 11. Soutenu. - en dehors, - en dedans.

Тема 2. ЕКЗЕРСИС НА СЕРЕДИНІ ЗАЛУ

Вивчення положення epaulement. - croise, - effacee, - ecartee. 2. Вивчення положення arabesque 1, 2, 3, 4. 3. Вивчення положення attitude. 4. Por de bras 1, 2, 3, 4, 5, 6. 5. Battement tendus на середині залу. 6. Pas des bouree. - зі зміною ніг - не міняючи ніг, - pas de bouree dessus-dessous. 7. Pas balancee. 8. Temps lie. - par terre, - на 90 градусів. 9. Pas de basque. 10. Tour de force. Реверанс — шанобливий уклін. Його характер залежав від форми і крою одягу. Особлива увага в укліні приділялася умінню кавалера поводитися зі своїм головним убором. Він знімав капелюх перед укліном і вітав пані, роблячи салют. Класти руку на ефес шпаги, відкидати пелерину, робити найпростіші рухи і жести придворні повинні були підкреслено красиво. Реверанс і уклін XVI століття Величністю і строгістю відрізнялися реверанси і уклони XVI століття. Перед королем і королевою їх робили особливо шанобливо і глибоко. Уклін кавалера (займає чотири такти по 2/4). Вихідне положення: I позиція. 1-й такт. Крок правою ногою управо, права рука відкривається на рівні плеча, кисть відкрита. 2-й такт. Очі кавалера спрямовані на того, кому робиться уклін. Права рука згинається в лікті, піднімаючись до борту капелюха. Узявши капелюх за борт, кавалер злегка підводить її вгору, одночасно ліва нога наближається до правої ззаду, упираючись носком в підлогу. 3-й такт. Ліва нога робить крок назад в IV позицію. Центр ваги корпусу переноситься на ліву ногу. Права нога витягнута вперед в IV позицію. Корпус схиляється, права рука, в якій знаходиться капелюх, проводиться попереду корпусу. 4-й такт. Випрямлення корпусу: права рука відводиться убік на рівні плеча.

Тема 3. СТРИБКИ

Temps soule по 1, 2, 5 позиціях. 2. Pas echappe. 3. Changement de pied. 4. Pas assemble. 5. Pas jete. 6. Pas glissade. 7. Pas chasse. 8. Pas de chat. 9. Pas emboite. 10. Temps leve. 11. Pas ballonne. 12. Sissonne. Продовження вивчення Реверансу. Витримується поза. Ліва рука лежить на ефесі шпаги. Капелюх повернений зовнішньою стороною до того, кому робиться уклін. Перед королем і королевою голова кавалера схилялася досить низько. Реверанс пані (займає чотири такти по 2/4). Вихідне положення: I позиція. 1-й такт. Крок правою ногою управо. 2-й такт. Ліва нога через I невыворотную позицію проводиться назад в IV позицію. 3-й такт. Глибоке присідання, голова злегка схиляється. Очі опущені. Корпус залишається майже прямим. 4-й такт. Випрямлення колін. Права нога підтягується до лівої в I позицію. Очі спрямовані на того, кому робиться реверанс. Реверанс і уклін XVII століття Розвиток танцювальної техніки в XVII столітті і зміна крою і тканини придворних костюмів не міг не відбитися на реверансах і уклонях. Уклони і реверанси виконуються витонченіше і музично. Реверанси і уклони починалися з III і закінчувалися IV позицією. Кисті рук часто відводилися від корпусу. Перша чверть такту — plie на дві ноги в III позиції, легкий нахил голови. Друга чверть — крок правою ногою назад в IV позицію. Третя чверть — випрямлення корпусу.

Тема 4. ПОЛОНЕЗ

Полонез — (пол. polonez, фр. polonaise, від фр. polonais — польський) — старовинний польський тридольний бальний танець — хода урочистого характеру, яким відкривались урочисті танцювальні вечори та бали. Полонези написані у сонатній формі. Полонез виконувався на весіллях та святах. Базові кроки полонезу складаються з послідовності трьох звичайних кроків: крок із зовнішньої (по відношенню до партнерів один до одного) ноги на носок, крок з внутрішньої ноги на носок, крок з зовнішньої ноги на стопу. Наступний крок починається вже з внутрішньої ноги. Таким чином, маюнок виходить наступним: носок, носок, стопа. При першому кроці відбувається легке присідання (пліє) на опорній нозі з невеликим поворотом в сторону винесеної вперед ноги. Подальший рух здійснюється в розпрямлення положення, партнери як би тягнуться вгору. Плечі повинні бути розкриті, постава горда, благородна.

Фігури полонезу. **Променад** (фр. promenade). Пари рухаються основним кроком по колу проти годинникової стрілки слідом за провідною парою. **Колона**. Дійшовши до центру кінця залу, перша пара повертає ліворуч (на початок залу) і продовжує рух по діаметру кола. Всі продовжують рух слідом за першою парою і поступово шикуються в колону. **Поперечка, траверсі** (фр. la traverse). Пари вибудовані в дві колони паралельно один одному по двох сторонах кола. Колони йдуть назустріч один одному по колу. Коли пари зустрічаються, то кавалери «лівої лінії»

пропускають між собою і своїми дамами дам інших «лінії», а кавалери «правої лінії» пропускають між собою і своїми дамами дам «лівої лінії». Виходить своєрідний «гребінець» або «грати». В кінці фігури пари з'єднуються, продовжуючи йти по колу. **Фонтан** (фр. la fontaine). Пари вибудовані в колону на початку залу. Кавалер першої пари повертається ліворуч і йде по півколу в кінець залу. Дама першої пари йде направо по півколу в кінець залу. Решта пар доходять до місця, де розійшлася перша пара і тільки після цього розходяться — в тому ж порядку, що і перша пара. **Віяло** (фр. éventail). Зазвичай ця фігура виконується після «фонтану». Кавалери йдуть по півколу в кінець залу зліва (якщо дивитися в початок залу), їх дами йдуть паралельно їм по півколу праворуч (партнери йдуть не разом). Коли кавалер зустрічає свою даму, він пропонує їй руку, і пари розходяться наступним чином: непарні пари йдуть у правий кут початку залу, а парні — у лівий кут початку залу. Дійшовши до відповідного кута залу, пари повертають і повертаються в кінець залу за своїм півколом. **Розбіжність**. Виконується аналогічно «віялу». Перша пара колони доходить до голови залу і повертається в хвіст залу по правій стороні кола, наступна доходить до її місця і потім йде по лівій стороні і т. д. (непарні пари по правій стороні, парні по лівій). Кожна пара «йде» назад тільки на початок наступного такту (тобто на рахунок «раз»).

Зірочки. Виконуються за 8 тактів. Пари розташовуються в двох колонах паралельно один одному, при цьому парні пари наздоганяють непарних, які знаходяться попереду, а непарні, навпаки, відстають (розбиваючись, таким чином, по чотири людини). На перший рахунок дама першої пари докручується за годинниковою стрілкою через праве плече, піднімаючи праву руку, дама другої пари — через ліве, також піднімаючи праву руку. Всі четверо з'єднують прямі праві руки в центрі кола, при цьому руки дам лежать зверху рук кавалерів. Далі зірочка рухається по колу за годинниковою стрілкою звичайним кроком полонезу (на перші чотири такти проходять перший повний круг, на другі чотири такти — другий повний круг). В кінці восьмого такту руки розмикаються, дама першої пари докручується за годинниковою стрілкою через праве плече в початкове положення. **Шен або Шент**, ланцюжок, гірлянда (фр. la chaîne). Виконується за 8 тактів. Кавалери розташовуються в колі обличчям за звичайним напрямком руху, їх дами лицем до них (відповідно, кавалери стоять лівою рукою в центр кола, дами — правою рукою в центр кола). Рух виконується звичайним кроком полонезу. Кавалер робить крок по колу, зустрічається зі своєю дамою правими руками і правими плечима, на наступний крок з наступною дамою відповідно лівими руками і лівими плечима (при кожній зустрічі партнери злегка кланяються один одному). Дійшовши до своєї дами, кавалер подає їй руку, пара розгортається по ходу танцю (можливі варіанти). **Лінії** (четвірки). Виконуються після переходу пар на дві колони з голови залу, коли пари повертаються в хвіст колони по двох сторонах кола, тривалість — 4 такти. Кавалер першої пари, дійшовши до центру «хвоста» залу і порівнявшись з дамою другої пари,

подає їй руку. Новоутворена четвірка продовжує рух в голову залу по діаметру кола, при цьому танцюючі поширше розходяться один від одного. Решта пар таким же чином утворюють четвірки і слідуєть за ними.

Соло дам — 8 тактів: Пари розташовуються по двох лініях навпроти один одного. На перший такт пані починають рух до протилежного партнеру, при цьому права рука на криноліні злегка винесена вперед, ліва відведена назад. Порівнявшись з дамою пари візаві правими плечима, дама змінює руки і напрямок руху і, дійшовши до кавалера пари візаві (2 такти), обходять його проти годинникової стрілки (ще 2 такти). При цьому кавалер пари візаві подає ліву руку, праву тримає за спиною дами на рівні її талії, як ніби прикриваючи її ззаду. Далі пані таким же чином повертаються до своїх кавалерів (2 такти) і також їх обходять (останні 2 такти). **Коридор** (виконується після колони): На початку чергової музичної фрази перша пара сходиться і йде назад по «коридору» в «хвіст» залу. За нею слідуєть інші. (Зверніть увагу, що дама в даному випадку виявляється по ліву руку.) В кінці коридору перша пара повертає ліворуч, друга направо і т. д. і знову йдуть до голови залу. На повороті в парах, повертаючи наліво, повертають даму так, щоб встати по праву руку кавалера. У парах, що повертають наліво, довертається кавалер. **Обхід дами**. Кавалери стають на одне коліно і подають дамі праву руку, дама обходить за чотири основних кроки навколо кавалера проти годинникової стрілки.

Тема 5. ПОЛЬКА

Полька (від слова половина) — танець чеського походження. Спочатку полька була тільки народним танцем. Ця традиція продовжується донині в деяких країнах, наприклад, в Україні. Відомим майстром польок був австрійський композитор Йоганн Штраус Молодший. Виконується в швидкому темпі, розмір дві чверті. Найчастіше писали: Антонін Дворжак, Сергій Рахманінов, Петро Чайковський, Берджих Сметана. На початку ХХ століття вважалося, що назва танцю походить від чеського слова *půlka*, що означає «половинний крок», оскільки ритм польки вимагає швидко переступати з ноги на ногу. В даний час ця теорія вважається помилковою. Польку часто вважають польським танцем, що невірно. Крім того, не варто плутати польку зі шведським танцем польска. У Росії полька з'явилася в 1845 році. Цей танець - тоді дуже модний у Франції - привіз з поїздки в Париж знаменитий танцівник імператорської трупи Петербурга Микола Осипович Гольц; він поставив його на сцені, а потім поширив у великосвітських петербурзькому суспільстві, і вищий аристократичний світ незабаром затанцював польку на балах і в салонах.

Підготовча частина: Вітання. Марш по залу. Вправи на орієнтування в просторі. Стоячи біля вертикальної площини у положенні правильної постави, присідання на носках з прямою спиною. Ходьба з правильною

поставою з вантажем на голові. Ритміко - гімнастичні вправи. Нахили, повороти і колові рухи голови. Рухи рук у різних напрямках: відведення рук в сторони і схрещування їх перед собою з обхватом плечей; розведення рук в сторони з напругою (розтягування гумки). Основна частина: повідомлення теми, завдань уроку. Полька — це життєрадісний і пустотливий чеський танець, який виконують по всій Європі. Скорий темп танцювальних рухів вимагає різкості, чіткості і спритності, і тим самим робить кроки маленькими і швидкими. Існують варіації назви, наприклад, фінська, білоруська, угорська і так далі. Основні рухи цього танцю. По-перше, полька — це парний виступ. По-друге, виконують її у швидкому темпі, музичний розмір 2/4. Це досить простий танець, і початківцям виконавцям потрібно розучити всього пару основних рухів. З іншого боку легкі на вигляд кроки вимагають від танцюриста віртуозного виконання — занадто швидкий темп не кожному під силу.

Тема 6. АЛЕМАНДА

Алеманда (фр. *allemande* — німецька) — старовинний німецький танець помірною темпу з рахунком на 2/4, якому властива пластичність жестів, величавість характеру. Виник у 16 ст. у Великій Британії, поширився в Західній Європі у 16—17 ст. Джерела алеманди – в урочистих вступних інтрадах, що виконувались на повітрі при різних урочистих подіях. Пізніше алеманда втратила свою обов'язкову урочистість і перетворилась у танець, що зберіг, однак, величавість та поважність. У музиці це відображається в помірному стриманому темпі, у специфічному затакті $x / q //$, у загальному характерні інтонацій, спокійних та наспівних: *Алеманда* – помірно повільний, чотиридольний танець німецького походження, переважно поліфонічного складу. Він належить до масових «низьких», танців без стрибків. Найбільш детальний опис алеманди дає Туано Арбо. Виконавці ставали парами один за одним. Кількість пар не обмежувалася. Кавалер тримав пані за руки. Рухи танцю склалися з простих, спокійних кроків і подвійного бранлю. Кроки робили вперед, убік, відступаючи назад. По ходу танцю нерідко виконували *grue* без стрибка, піднімаючи ногу в повітряну позицію (*piéd en l'air*). Колона рухалася по залу, і, коли доходила до кінця, учасники робили *conversion* — поворот на місці (не роз'єднуючий рук) і продовжували танець у зворотному напрямі. Алеманда складається з двох частин, на кожна з них доводиться вісім тактів.

Тема 7. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮ

1. Положення рук(жіноче, чоловіче). 2. Розташування рук в парних танцях. 3. Бігунець. 4. Тинок. 5. Великий тинок. 6. Український повільний

жіночий хід, хід з зупинкою на 3 кроці. 7. Боковий хід “доріжка”(припадання). 8. Вихилясник. 9. Боковий жіночий хід “доріжка плетена”. 10. Веревочка. 11. Притупування. 12. Упадання. 13. Голубці. - низькі з притупуванням, - високий голубець.

Тема 8. МЕНУЕТ

Менует — один з найпопулярніших танців XVI—XVII століть. ЕЛЕМЕНТИ МЕНУЕТУ XVII—XVIII СТОЛІТЬ (два такти по 3/4). Основний крок менуету XVII століття (*pas menuet*) Вихідне положення: ноги в III позиції, права нога попереду. 1-й такт. *Plie* в III позиції на дві ноги (перша чверть), ковзаючий крок правою ногою вперед, ліва нога ззаду в IV позиції (друга чверть), *plie* на дві ноги, одночасно ліва проводиться вперед в IV позицію (третя чверть). 2-й такт. Три маленькі кроки вперед на низьких півпальцях з лівої ноги (перша, друга, третя чверті). Цей крок можна виконувати назад. Примітка. Крок другого такту робиться без щонайменшого відведення ноги убік. Другий крок (*pas menuet*) (два такти по 3/4) Вихідне положення: ноги в III позиції, права нога попереду. Затакт — *plie*. 1-й такт.

Крок правою ногою вперед в IV позицію, ліва нога ззаду в IV позиції (перша чверть). У цьому положенні витримується пауза (друга чверть). Ліва нога підтягується до правої ноги назад в III позицію. Ноги піднімаються на низькі півпальці (третя чверть). 2-й такт. Три маленькі кроки вперед на низьких півпальцях з лівої ноги. Різновид другого кроку Затакт — *plie*. 1-й такт. Крок правою ногою вперед в IV позицію, ліва ззаду в IV позиції (перша чверть). У цьому положенні витримується пауза (друга чверть). Ліва нога проводиться вперед в IV позицію (третя чверть). 2-й такт. *Pas de bouffe* з лівої ноги (перша чверть). *Pas de bouffe* з правої ноги (друга чверть). Ліва нога ставиться вперед, закінчуючи рух (третя чверть). Крок вправо (*pas menuet a droite et a gauche*) (два такти по 3/4) Вихідне положення: ноги в III позиції, права нога попереду. Затакт — *plie*. 1-й такт.

Змістовий модуль 2. Виконавська майстерність

Тема 9. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР ПОЛЬСЬКОГО НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ

1. *Balance*. 2. *Pas de basque*. 3. *Pas couru*. 4. *Pas gala*. 5. “Голубець”. 6. Ключ одинарний і подвійний. 7. *Dos-a-dos*. - з “голубцями”, - з *pas-de-basque*. 8. “Голубець-підсекач”. 9. Опускання на коліно і обвод партнерки навколо себе. 10. Прослизання на *plie* в 1 *arabesque* з відкритою рукою з боку в бік. 11. Перебір.

Тема 10. ЕКОСЕЗ

Екосез. Французьке слово *écossaise* означає “шотландський”. Саме з Шотландії походить цей веселий народний танець з енергійним дводольним ритмом, перша доля якого роздроблена на дві восьмі. Виконується під акомпанемент волинки; різновид *контрдансу*, поширеного у Великобританії. Як бальний танець з'явився у Франції в кон. 18 ст Музичний розмір $3/4$, пізніше $2/4$. Основні рухи — ковзаючий крок, галоп і ін. Елементи екозезу. - *chasse*, - *pas eleve*, - *pas glissade*. Права нога ковзко переводиться в II позицію, ліва нога витягнута в II позицію, злегка торкаючись носком до підлоги (перша чверть). Цей рух витримується (друга чверть). *Plie* на правій нозі, носок лівої ноги знімається з підлоги (третья чверть). 2-й такт. Ліва нога підтягується до правої назад в III позицію, ноги на низьких півпальцях, коліна витягнуті (перша чверть). Права нога ковзко переводиться в II позицію (друга чверть). Ліва нога ставиться вперед до правої в III позицію (третья чверть). У менуеті цей рух робиться двічі, один за іншим. На перший такт руки через I позицію плавно відкриваються в II. Голова поступово обертається у бік партнера. На третю чверть — легкий рух кистями, які плавно обертаються долонями вниз. На другий такт голова плавно обертається вправо. Крок менуету вліво робиться так само, як вправо, але з лівої ноги. Окрім згаданих кроків в менуеті зустрічаються рухи: *balance* і *pas grave*. *Balance* вправо (два такти по $3/4$) У «Танцювальному вчителі» Івана Куськова цей рух названий *balance*, пізніше за його стали іменувати «реверансом». Воно служило як би завершуючим рухом інших па і ніколи не повторювалося одне за іншим. Вихідне положення: права нога попереду в III позиції.

Тема 11. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР ІСПАНСЬКОГО СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ

Положення рук. 2. Рух рук (*port de bras*). 3. Ходи. - подовжені кроки в навприсіданні, - крок на цілу, на півпалець, - *glissade* (сценічний вигляд). 4. Вистукування. 5. *Pas balance*. 6. Крок по діагоналі з одним або двома подальшими ударами в підлогу. Затакт — *plie*. 1-й такт. Ковзаючий крок правою ногою в II позицію, центр ваги переноситься на праву ногу, носок лівої ноги злегка торкається до підлоги, коліно витягнуте (перша чверть). Ліва нога підтягується до правої і через I позицію проводиться в IV позицію назад (друга, третя чверті). 2-й такт. *Plie* на дві ноги (перша чверть). Коліна витягуються (друга чверть). Права нога ставиться вперед в III позицію (третья чверть). *Balance* вліво робиться так само, як і управо, але попереду в III позиції має бути ліва нога. *Pas grave* Танцювальні словники характеризують цей рух як крок, що виконується підкреслено поважно і гордовито. Воно додає менуету своєрідний характер. *Pas grave* може

виконуватися на початку менуету, як до, так і після *balance*. У міру зміни темпу менуету і поступового переходу від повільного до швидшого *pas grave* зливається з *balance* і отримує назву *balance-menuet*. У *pas grave* своєрідна манера подачі руки. Якщо *pas grave* по-чинали з правої ноги, сполучали ліві руки, якщо ж починали з лівої ноги, подавали праві руки. Вихідне положення: ноги в III позиції, права попереду. Затакт — *plie*. 1-й такт.

Тема 12. ЕЛЕМЕНТИ ІТАЛІЙСЬКОГО ТАНЦЮ

1. Вивчання положення рук та ніг. 2. Рух рук з тамбуріном. 3. Два види ходу вперед. - *ballonne*, - *emboiti*. 4. Біг (маленький стрибок на одну з відкриттям другої на 45 градусів). 5. *Dos-a-dos* з *sissonne*. 6. Ковзання на носок вперед з одночасним прослизанням іншої ноги назад. 7. Маленьки кидки вперед з підскоком і подальшими ударами носком (*pas riques*). 8. Потрійні перескоки з ноги на ногу (*pas-de-basque*). Підйом на півпальці (перша, друга чверті). *Plie* (третя чверть). 2-й такт. Ковзаючий крок правою ногою в II позицію. Центр ваги переноситься на праву ногу (перша чверть). Ліва нога підтягується до правої і через I позицію проводиться в IV позицію назад (друга, третя чверті). *Pas grave*, або *balance-menuet* Партнери стоять лицем один до одного. 1-й такт. Крок з правої ноги вперед в IV позицію (перша чверть). Ліва нога підтягується до правої назад в III позицію, одночасно ноги піднімаються на півпальці, торкаючись ікрами. Руки плавно піднімаються вище за талію. Лікті зігнуті. Кисті лівих рук злегка стикаються (друга, третя чверті). 2-й такт. Ліва нога робить крок назад. Права нога витягнута вперед. Руки на рівні талії, лікті випрямляються (перша чверть). На другу чверть пауза. Права нога підтягується до лівої в III позицію вперед (третя чверть). Виконавши два па менуету, починаючи з правої ноги, танцюючі міняються місцями. У менуетах XIX століття основний крок займає один такт на 3/4. Цей крок зустрічається в сценічному менуеті Петіпа. Крок менуету XIX століття (один такт 3/4) Вихідне положення: права нога в III позиції попереду. 1-й такт. Крок правою ногою вперед на низьких півпальцях (перша чверть). Крок лівою ногою вперед на низьких півпальцях (друга чверть). Крок правою ногою вперед на *plie*, одночасно ліва нога ковзко проводиться з IV задньої позиції в IV позицію вперед. Цей рух повторюється з лівої ноги.

Тема 13. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР УГОРСЬКОГО НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ

1. Положення корпусу, рук, ніг. 2. Відкриття руки без “вісімки” і закладання її за голову. 3. Відкриття руки “вісімкою”. 4. Ключ. - одинарний, - подвійний. 5. Заключення. - одинарне, - подвійне. 6. *Pas*

balancee. 7. Основний хід для повільної частини танцю. 8. Обертання в парі. 9. “Голубець”. 10. Заключення у повороті. 11. Перебір. 12. Опускання на коліно. - з кроку, - з проїздом. 13. Dos-a-dos.

Тема 14. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР РОСІЙСЬКОГО ТАНЦЮ

Російські танці є складовою частиною народної хореографії, різноманітні в ритмічному і мелодійному відношенні. Найпростішою формою російських танців є хороводи - невід'ємна складова весняних і літніх великих свят. Хороводи як повільні, так і швидкі - будуються на простих танцювальних рухах - російський змінний крок, простий крок, припадання і т.д. Композиції хороводів нагадують химерні візерунки російських мережив, виконуються не тільки в колі, але і в лініях, змійках, ланцюжках.

Тема 15. ВАЛЬС. ТАНГО. КАНКАН. ЦИГАНСЬКИЙ ТАНОК

Перший крок вальсу виконується «з каблука», з деяким поворотом ступні управо (для «правого» вальсу). Залежно від необхідності цей крок може бути різним по довжині. Другий крок полягає в «обході» навколо партнерки, його складність багато в чому залежить від того, на який кут пара обернулася за перший крок, оскільки сумарний кут повинен скласти близько 180 градусів. Другий крок, крім того, виконується з підняттям щодо останніх кроків. Третій крок - приставлення вільної ноги. Рух назад починається з кроку назад лівою ногою. У цей час партнерка виконує вищеописаний крок з правої ноги вперед. Перший крок другого такту повинен відповідати кроку партнерки і навпаки. Другий крок другого такту залежно від досвідченості танцюючих і конкретного завдання може бути невеликим або навпаки широким, але, так чи інакше, за цей крок необхідно здійснити поворот до 180 градусів, тобто завершити повний оборот пари. Третій крок - знову приставлення ноги.

Танго великою мірою є імпровізованим танцем, тому там не дуже важлива правильна послідовність кроків, як зв'язок між партнерами і комфортне, ефективне та музикальне виконання кожного кроку. Більшість фігур в аргентинському танго є різними варіаціями звичайних кроків, які названі іспанськими словами. Різноманіття створюється за допомогою зміни напрямку кроку (вперед, назад, вліво, вправо), крокування з поворотом, крок на різні відстані і з різною швидкістю, перерваний крок.

Канкан (фр. cancan) — французький естрадний танець із характерним па — високим підняттям ноги. Музичний розмір 2/4. Темп енергійний, рухливий.

Особливість всіх циганських танців полягає в тому, що темп рухів, як і мелодії, спочатку практично завжди повільний. Але потім він поступово наростає і в кінці стає максимально швидким і енергійним. Особливо

важливою є гра ніг.

7. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	пр.	сем	інд	с.р.		л	п	сем	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Модуль 1.												
Змістовий модуль 1. Сценічна техніка танка												
Тема 1. ТЕХНІКА ВИКОНАННЯ ВПРАВ БІЛЯ СТАНКА	20		10		-	10						
Тема 2. ЕКЗЕРСИС НА СЕРЕДИНІ ЗАЛУ	20		10		-	10						
Тема 3. СТРИБКИ	20		10		-	10						
Тема 4. ПОЛОНЕЗ	20		10		-	10						

Тема 5. ПОЛЬКА	20		10			10						
Тема 6. АЛЕМАНДА	20		10		-	10						
Тема 7. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮ	20		10		-	10						
Тема 8. МЕНУЕТ	20		10		-	10						
Разом за змістовим модулем 1.	160		80			80						
Змістовий модуль 2. Виконавська майстерність												
Тема 9. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР ПОЛЬСЬКОГО НАРОДНО- СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ	20		10			10						
Тема 10. ЕКОСЕЗ	20		10			10						

Тема 11. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР ІСПАНСЬКОГО СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ	20		10			10						
Тема 12. ЕЛЕМЕНТИ ІТАЛІЙСЬКОГО ТАНЦЮ	20		10			10						
Тема 13. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР УГОРСЬКОГО НАРОДНО- СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ	20		10			10						
Тема 14. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР РОСІЙСЬКОГО ТАНЦЮ	20		10			10						
Тема 15.ВАЛЬС. ТАНГО. КАН- КАН. ЦИГАНСЬКИЙ ТАНОК.	20		20			10						
Разом за змістовим модулем 2	140		70		-	70						
Усього годин	300		160		-	140						

8.ВИМОГИ З ВИКОНАВСЬКО-ТЕХНІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

I та II курси

Впродовж цих років студенти повинні виробити: -різноманітність рухів; -логічну послідовність фігур; -швидкість і легкість; точність рухів; -рівновагу і контрастність рук і ніг, темпу, фігур; уміння: -відобразити думки, почуття, переживання свого героя без допомоги людської мови; рухами тіла, жестами рук, мімікою обличчя. Мовою тут є танок. Від ступені його наповнюваності змістом залежить сила його виразності. Також здобувачі вищої освіти повинні: -володіти цілим комплексом фізичних і духовних якостей: гармонійною будовою тіла, міцним здоров'ям, витривалістю, артистизмом; -мати музичний слух і прекрасне почуття ритму;- вірно відчувати і виразно передавати на сцені музично-хореографічний образ вловлювати і втілювати зміст музики, її найтонші нюанси. -відчувати почуття ритму, синхронність музики і танцю, їх єдності.

9.ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНИХ ТВОРІВ

Полонез. Полька. Алеманда. Метелиця. Гопак. Козачок. Менует. Краков'як. Екосез. Болеро. Фанданго. Пасодобль. Фламенко. Тарантела. Хоровод. Танго. Канкан. Циганський.

10.САМОСТІЙНІ ЗАНЯТТЯ СТУДЕНТІВ

№	Теми занять
1	2
1	Тема 1. ТЕХНІКА ВИКОНАННЯ ВПРАВ БІЛЯ СТАНКА 1.Виконайте комплекс тренувальних вправ екзерсису.

	<p>2. Які вправи складають основу уроку класичного танцю?</p> <p>3. Що сприяє розвитку сили м'язів, еластичності зв'язок, вихованню виворітності, стійкості і правильної координації рухів?</p> <p>4. Якою є постановка корпусу, ніг, рук і голови?</p> <p>5. Виконайте Реверанс — шанобливий уклін.</p>
2	<p>Тема 2. ЕКЗЕРСИС НА СЕРЕДИНІ ЗАЛУ</p> <p>1. Виконайте положення epaulement. - croise, - effacee, - ecartee.</p> <p>2. Виконайте положення arabesque 1, 2, 3, 4.</p> <p>3. Виконайте положення attitude. Продемонструйте Por de bras 1, 2, 3, 4, 5, 6.</p> <p>4. Виконайте Battement tendus на середині залу; Pas des bouree. - зі зміною ніг - не міняючи ніг, - pas de bouree dessus-dessous.</p> <p>5. Виконайте Pas balancee.; Temps lie. - par terre, - на 90 градусів; Tour de force.</p>
3	<p>Тема 3. СТРИБКИ</p> <p>1. Виконайте Temps soule по 1, 2, 5 позиціях; Pas echappe; Changement de pied.</p> <p>2. Виконайте Pas assemble; Виконайте Pas jete.</p> <p>3. Pas glissade; Pas chasse.</p> <p>4. Pas de chat; Pas emboite.</p> <p>5. Temps leve; Pas ballonne; Sissonne.</p>
4	<p>Тема 4. ПОЛОНЕЗ</p> <p>1. Виконайте фігури полонезу: променад, колона, поперечка, траверсі.</p> <p>2. Виконайте фігури полонезу: фонтан, віяло, розбіжність.</p> <p>3. Виконайте фігури полонезу: зірочки, шен, лінії.</p> <p>4. Виконайте фігури полонезу: соло дам.</p> <p>5. Виконайте фігури полонезу: коридор, обхід дами.</p>
5	<p>Тема 5. ПОЛЬКА</p> <p>1. Виконайте фігури польки: Вітання. Марш по залу.</p> <p>2. Виконайте фігури польки: стояння біля вертикальної площини у положенні правильної постави</p> <p>3. Виконайте фігури польки: присідання на носках з прямою</p>

	<p>спиною.</p> <p>4. Виконайте фігури польки: ходьбу з правильною поставою з вантажем на голові.</p> <p>5. Виконайте фігури польки: нахили, повороти і колові рухи голови. Рухи рук у різних напрямках: відведення рук в сторони і схрещування їх перед собою з обхватом плечей; розведення рук в сторони з напругою (розтягування гумки).</p>
6.	<p>Тема 6. АЛЕМАНДА</p> <p>1. Виконайте фігури алеманди: кавалер тримає пані за руки.</p> <p>2. Виконайте фігури алеманди: рухи танцю складаються з простих, спокійних кроків і подвійного бранлю.</p> <p>3. Виконайте фігури алеманди: кроки робляться вперед, убік, відступаючи назад.</p> <p>4. Виконайте фігури алеманди: по ходу танцю нерідко виконується <i>grue</i> без стрибка, піднімаючи ногу в повітряну позицію (<i>piéd en l'air</i>).</p> <p>5. Виконайте фігури алеманди: колона рухається залом, і, коли доходить до кінця, учасники роблять <i>conversion</i> — поворот на місці (не роз'єднуючий рук) і продовжують танець у зворотному напрямі.</p>
7.	<p>Тема 7. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮ</p> <p>1. Виконайте фігури українського танцю: положення рук (жіноче, чоловіче); розташування рук в парних танцях.</p> <p>2. Виконайте фігури українського танцю: бігунець; тинок; великий тинок.</p> <p>3. Виконайте фігури українського танцю: український повільний жіночий хід; хід з зупинкою на 3 кроці.</p> <p>4. Виконайте фігури українського танцю: боковий хід “доріжка” (припадання); вихилясник; боковий жіночий хід “доріжка плетена”.</p> <p>5. Виконайте фігури українського танцю: веревочка, притупування; упадання; голубці. - низькі з притупуванням, - високий голубець.</p>
8.	<p>Тема 8. МЕНУЕТ</p> <p>1. Виконайте фігури менуету: французький селянський бранль.</p>

	<p>2. Виконайте фігури менуету: pas menus. Pas de bourre з лівої ноги; Pas de bourre з правої ноги.</p> <p>3. Виконайте фігури менуету: маленькі характерні кроки; затакт — plie.</p> <p>4. Виконайте фігури менуету: витончені кроки і грацію; Balance; pas grave.</p> <p>5. Виконайте фігури менуету: величні кроки і урочистість. Підйом на півпальці (перша, друга чверті). Plie (третя чверть). 2-й такт. Ковзаючий крок.</p>
9.	<p>Тема 9. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР ПОЛЬСЬКОГО НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ</p> <p>1. Виконайте фігури народно-сценічного танцю: Balance; Pas de basque.</p> <p>2. Виконайте фігури народно-сценічного танцю: Pas couru; Pas gala.</p> <p>3. Виконайте фігури народно-сценічного танцю: “Голубець”; Ключ одинарний і подвійний.</p> <p>4. Виконайте фігури народно-сценічного танцю: Dos-a-dos. - з “голубцями”, - з pas-de-basque; “Голубець-підсекач”.</p> <p>5. Виконайте фігури народно-сценічного танцю: Опускання на коліно і обвод партнерки навколо себе; Прослизання на plie в 1 arabesque з відкритою рукою з боку в бік; Перебір.</p>
10.	<p>Тема 10. ЕКОСЕЗ</p> <p>1. Виконайте фігури екосезу: веселий народний танець з енергійним дводольним ритмом, перша доля якого роздроблена на дві восьмі.</p> <p>2. Виконайте фігури екосезу: під акомпанемент волинки як різновид контрдансу.</p> <p>3. Виконайте фігури екосезу: ковзаючий крок, галоп.</p> <p>4. Виконайте фігури екосезу: chasse,</p> <p>5. Виконайте фігури екосезу: pas eleve, - pas glissade.</p>
11.	<p>Тема 11. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР ІСПАНСЬКОГО СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ</p> <p>1. Виконайте фігури іспанського сценічного танцю: положення рук.</p> <p>2. Виконайте фігури іспанського сценічного танцю: рух рук (port</p>

	<p>de bras).</p> <p>3. Виконайте фігури іспанського сценічного танцю: ходи. - подовжені кроки в навприсіданні, - крок на цілу, на півпалець, - glissade (сценічний вигляд).</p> <p>4. Виконайте фігури іспанського сценічного танцю: вистукування.</p> <p>5. Виконайте фігури іспанського сценічного танцю: Pas balance; Крок по діагоналі з одним або двома подальшими ударами в підлогу.</p>
12.	<p style="text-align: center;">Тема 12. ЕЛЕМЕНТИ ІТАЛІЙСЬКОГО ТАНЦЮ</p> <p>1. Виконайте фігури італійського танцю: вивчення положення рук та ніг.</p> <p>2. Виконайте фігури італійського танцю: рух рук з тамбурином; два види ходу вперед. - ballonne, - emboiti.</p> <p>3. Виконайте фігури італійського танцю: біг (маленькій стрибок на одну з відкриванням другої на 45 градусів); Dos-a-dos з sissonne.</p> <p>4. Виконайте фігури італійського танцю: ковзання на носок вперед з одночасним прослизанням іншої ноги назад; маленьки кидки вперед з підскоком і подальшими ударами носком (pas piques).</p> <p>5. Виконайте фігури італійського танцю: потрійні перескоки з ноги на ногу (pas-de-basque).</p>
13.	<p style="text-align: center;">Тема 13. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР УГОРСЬКОГО НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ</p> <p>1. Виконайте фігури угорського народно-сценічного танцю: положення корпусу, рук, ніг; відкривання руки без “вісімки” і закладання її за голову.</p> <p>2. Виконайте фігури угорського народно-сценічного танцю: відкривання руки “вісімкою”; ключ. - одинарний, - подвійний.</p> <p>3. Виконайте фігури угорського народно-сценічного танцю: заключення. - одинарне, - подвійне; Pas balancee.</p> <p>4. Виконайте фігури угорського народно-сценічного танцю: основний хід для повільної частини танцю; Обертання в парі.</p> <p>5. Виконайте фігури угорського народно-сценічного танцю: “Голубець”; Заклучення у повороті; Перебір; Опускання на коліно. - з кроку, - з проїздом; Dos-a-dos.</p>

14.	<p style="text-align: center;">Тема 14. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ТА ХАРАКТЕР РОСІЙСЬКОГО ТАНЦЮ</p> <p>1. Виконайте фігури російського танцю: хороводи весняних і літніх великих свят.</p> <p>2. Виконайте фігури російського танцю: хороводи повільні,</p> <p>3. Виконайте фігури російського танцю: хороводи швидкі.</p> <p>4. Виконайте фігури російського танцю: російський змінний крок, простий крок, припадання.</p> <p>5. Виконайте фігури російського танцю: в колі, в лініях, змійках, ланцюжках.</p>
15.	<p style="text-align: center;">Тема 15. ВАЛЬС. ТАНГО. КАНКАН. ЦИГАНСЬКИЙ ТАНОК</p> <p>1. Виконайте фігури вальсу: перший крок вальсу; другий крок вальсу, «обході» навколо партнерки,</p> <p>2. Виконайте фігури танго: імпровізований танець.</p> <p>3. Виконайте фігури танго: різноманіття створюється за допомогою зміни напрямку кроку (вперед, назад, вліво, вправо), крокування з поворотом, крок на різні відстані і з різною швидкістю, перерваний крок.</p> <p>4. Виконайте фігури канкану: характерні <u>па</u> — з високим підняттям ноги. Музичний розмір 2/4. Темп енергійний, рухливий.</p> <p>5. Виконайте фігури циганських танців: темп рухів, як і мелодії, спочатку практично завжди повільний. Але потім він поступово наростає і в кінці стає максимально швидким і енергійним. Особливо важливою є гра ніг.</p>

11. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Поточний контроль: візуальний перегляд частини танцювальної програми.

Семестровий контроль: академічні публічні іспити у формі танцювального виступу, з яких іспит VIII-го семестру – *підсумкова атестація*.

Система контролю включає виконання усього танцювального матеріалу за навчальними вимогами, обов'язково, напам'ять.

Підсумковий контроль – іспит

12. РОЗПОДІЛ БАЛІВ

I Курс

I семестр		II семестр	
Залікова програма Змістовий модуль 1	Танок Змістовий модуль 2	Залікова програма Змістовий модуль 3	Танок Змістовий модуль 4
30%	70%	30%	70%
100%		100%	

II Курс

I семестр		II семестр	
Залікова програма Змістовий модуль 1	Танок Змістовий модуль 2	Залікова програма Змістовий модуль 3	Танок Змістовий модуль 4
30%	70%	30%	70%
100%		100%	

I і III змістовні модулі кожного семестру передбачають виконання 1-го вокального твору, який оцінюється - 100б., (30 % семестрової оцінки).

II і IV змістовні модулі кожного семестру передбачає виконання 2-х вокальних творів, які оцінюються так само – 100 б. та результат дорівнює 70% відсоткам семестрової оцінки.

Семестрова оцінка підраховується наступним чином:

$$A \times 0.3 + B \times 0.7,$$

Де А - оцінка I(III) модулю,

В- оцінка II(IV) модулю.

13. ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ : НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою		
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики		для заліку
90 – 100	A	5	відмінно	зараховано
82 – 89	B	4	добре	
74 – 81	C	4 –		
64 – 73	D	3	задовільно	
60 – 63	E	3 –		
35 – 59	FX	2	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0 – 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни		не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

ЛІТЕРАТУРА:

1.Балог К.Ф. Танці Закарпаття: Репертуарний збірник. / Клара Федорівна Балог. – Ужгород: КП «Ужгородська міська друкарня», 2008. – 168 с.

2.Бондаренко Л. Танцювальні композиції та етюди танців народів світу. – Ч. 1, 2 / Л. Бондаренко, О. Бердовський. – К. : Музична Україна. 2015. – с. 120

3.Бурназова В.В. Виконавська самостійність у системі формування професійної компетентності майбутніх фахівців музичного мистецтва.

Розвиток творчого потенціалу майбутніх фахівців мистецьких дисциплін як фактор їх професійної самореалізації : колективна монографія / Мартиненко О. В. та ін. ; за ред. А. І. Омельченко. Мелітополь : Видавець ПП Скребейко П. В., 2019. 361 с. С 72-87.

4.Ваганова А.Я. Основы классического танца.: учеб. пособие/ А.Я. Ваганова. 9-е изд.- СПб.: Лань, 2007.

5.Васильева Е. Танец./ Е. Васильева. Танец. М.: Искусство,1986.- 247 с.

6.Гавликовский Н.Л. Руководство для изучения танцев. Спб.: Издательство ПЛАНЕТА МУЗЫКИ, Лань, 2010. 256 с.

7.Берданська Дарія Петрівна. Феномен синтезу мистецтв в сучасній українській сценічній хореографії : дис... канд. мистецтвознавства: 17.00.01 / Київський національний ун-т культури і мистецтв. К., 2005.

8.Голдрич О. Хореографія. – Львів: СПОЛОМ, 2006.

9.Корнішева Т.Л. Виконавська культура як предмет розгляду з позицій діяльнісного підходу Międzynarodowa Naukowo-Praktyczna Konferencja «Badania podstawowe i stosowane: wyzwania i wyniki» (30.08.2016 - 31.08.2016) – Warszawa. 2016/8. Warszawa: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour» с. 25-29.

10.Нагачевский А. Побутові танці канадських українців.--К.Родовід, 2001.-190 с.

11.Яновский В.Ф.100 фигур мазурки. – Спб. : Издательство ПЛАНЕТА МУЗЫКИ, Лань, 2010.- 224 с.

12. Шариков Д. І. Теорія, історія та практика сучасної хореографії: Монографія / Шариков Д. І. – К.: КиМУ, 2010.